

ղահղանական անհրաժեշտություն
եր եւ դա կանխորուցված եր ի վերուս.
դա հայ ազգի հավատական կամի եւ
իմաստության արզասին եր վեցին մի
ւանի հարյուր տարիների ընթացքում
մենք առաջին անգամ եւ, որ ունենա
հաղող նախազահ, նարտիկ նախա-
զահ, իր նորականերին վսահորեն
հավատացող եւ դրանի իրազործող նա-
խազահ, իր խոստումներին հավատա-
րիմ նախազահ, որը ցուցաբերում է
մեր ազգին այլին դակասող հան-
դուրժողականության զարմանալի
համարիչներ, ոչ մի անգամ չտա-
սախանելով իր հասցեին ամեն օր,
ամեն վայրկյան հնչող հայինյաններին,
հերյուրաններին, բույլարելիին
սահմանն անցնող անձնական վիրա-
վորաններին, դահղանելով սառ-
նաւորություն եւ բարեկրթություն. մի
այնպիսի հզոր դաս սալով այն ան-
ձանց եւ խղանական ուժերին, որ զի-
տակից լինելու եւ մի փոքր արժանա-
դասվություն ունենալու դեղուում
նրանի դեմք է ուղղակի ամաչեին ի-
րենց արածների եւ ասածների համար
ժողովրդակառությունը ժողովրդի հե-

ոաջին արդյունեները, եւ այս ամսով
հանգեցնում է ինձ այն համոզմուն-
ին, որ Ոորեւ Քոչարյանի վերընտ-
ման դեմքում հետազա տնտեսական
բարեփոխումների ընթացքը չի դան-
դաղի, այլ կարազանա. ինչը թույլ
կտա բարելավել բնակչության ավելի
մեծ հատվածի բարեկեցությունը,
նվազեցնել չխավորությունն ու հետամ-
նացությունը եւ, ի վերո, հաղթահա-
րել դրան. Չե որ մենք ստեղծազորը եւ
համբերատար ժողովուրդ ենք, դա է ա-
ղացուցում մեր ամբողջ դատական
անցյալը, ինչողևս նաև այն իրակա-
նությունը, որ արտեկրում գտնվող մեր
բոլոր հայրենակիցները կարողանում
են գտնել իրենց տեղն այդ օսար Երկր-
ներում, դառնալ նրանց տնտեսական
համակարգի մի բաղկացուցիչ մասը,
ուստի դեմք է նույն նողատակն ունե-
նալ եւ նույնին ձգտել նաև Մայր Հայ-
րենինին: Պեսէ չէ սղասել իրացի,
դեմք է ուղղակի աշխատել նախազա-
հի հետ մի թիմ դարձած, լինել ավելի
հանդուրժող եւ ազգասեր, քանի որ
միայն դա է հայ ազգի գոյապահուա-

Նավորություն: Սակայն, եթե 1998 թվականի Կարեն Ղեմիրջյան քազմափորձ խաղաֆական գործիչի շնորհվելը երեխ ողբերգություն եր նրա համապատճենացնեն, անո՞ւ որ նշանակում եր ժողովրդի մեծամասնության մերժումը վերադարձ լճացման եւ տեղում դու փելու տարիները (ընդ որում դեմք են նշեն, որ ի դատիվ այդ մեծագոյն խաղաֆական գործիչ, նա կարողացավ հանուն իր ազգի բարզավաճման եւ հզորացման հաղթահարել այդ մերժումը եւ գործող նախազահի հետ լծվել մեր դեւականության կայացման եւ հզորացման գործին), առաջ 2003 թվականին Կարենի որդի Ստեփան Ղեմիրջյանի մասնակցությունն ընտրությունների երկրորդ փուլին կարող է դիմումի որոշես իմաստուն ասացվածի հաստատում: Մի-թե ֆարս չէ այն, որ ամբողջ կյանում գործարանի տնօրենի դաշտունից բարձր որեւէ դիմք չգրաված, խաղաֆական ասղաթեզում բացարձակ նորելուկ եւ խաղաֆականությունից բացարձակ բորիկ մի անձնավորություն նարահրավեր է նետում խա

Մի ժամանութեա, քե ինչու ես ես
վկարկելու Առքեր Բաշարյանի օգին

համդես զայխ. դեն են նետել արդեն
ավելորդ դարձած այդ գառան մորքին
Եւ ամեն միջոց օգտագործում են սե-
ւացնելու ներկայիս հշիանություննե-
րին. անտեսելու ավելի քան 700.000
ընտրողների օրինական կամի արտա-
հայտությունը. գեր մեկ նոյաբակ ունե-
նալով վերադարձ հշիանության:

Առաջի լրագաս հօամսող էնուն ավելի խն տանամյա զոյությունը ։ Հայաստանի Հանրապետության կայուն ու վերընթաց զարգացումը վերջին տարիների ընթացքում, զայն են հաստատելու վերը արտահայտած այն համոզմունքը, որ նրանի կկարողանան էլ ավելին աղափակել մեր ազգի համար ։ Թող ների ինձ եցան կահիւատակ սղարապետը, սակայն նա ներելի սփորության մեջ էր, երբ հայտարարում էր, որ ինն է Ոորթէ Բոյարյանին իրավիրել Հայաստան ։ Ոորթէ Բոյարյանին մեծ հայրենի վերադարձը ազգադարձականական զոյա

Նության եւ հարատեման քանալին:
Չողվածս զրելու ընթացքում ինձ ա-
նընդհատ մի հարց էր տանջում. ինչու
Տիգրան Մեծից ի վեր իր ղամական
հայկական հողերը անընդհատ կորց-
նող մեր ժողովուրդը չի տեսում կամ
ղամաշաճ կերպով չի ընկալում այն
եական, կարեւորագույն, ազգաղա-
ղան իրողությունը, որ մենք վերջաղես-
թոթափելով ղարսվողի հոգերանու-
թյունը, կարողացել ենք ազատագրե-
մեր հայրենիի ամենազողոշիկ ան-
կուններից մեկը մեր Արցախը: Շես
ղատկերացնում Շուշիի ծորը, Դադի-
կանքը, Գանձասարը, Ամարասը եւ այ-
լի հրաւալիները տեսնելուց հետո, մի՞թե
կարելի է դեմքին գիտունի արտահայ-
տություն տալով լրջորեն հակադրել
անհանդուրժողականություն սերմա-

Դաժական դեկազրության ավելի
խն տասնամյա փորձ ունեցող, արցա-
խյան ազատամարտի հաղթող, արտա-
ժին աշխարհում ընդունվող եւ մե-
հարգանք վայելող, Երկրի տնտեսակա-
զարգացման ոլորտում իր կայացածո-
թյունը առացուցած նախազահին-
չունենալով ոչ տնտեսական ծրագիր-
ոչ դարարացյան հիմնահարցի կա-
զավորման ծրագիր, ոչ արտաժին առ-
խարհում ճանաչվածություն, ոչ էլ մ-
խնի նախադասություն իրաւ հետ-
ևց կատելու ունակություն: Դասկա-
ցողին դարձ է, որ նման նախազահի-
դեկազրվելու է, այլ ոչ թե դեկազր-
վելու, եւ նրա ընտրությամբ ՀՀԸ ճա-
նադարձի է հարթում նախկին նախա-
զահի իրենց «ծրագրած հաղթակա-
վերադարձի» համար:

կասզաս բոշարյասի թրպութու,
անկախ այն բանից անծնաղես
հավանում են նրան, թէ ոչ, բա-
նի որ ընդդիմության հաղքանա-
կի դեղում կվանգվի տնտեսու-
թյունը, կվարկաբեկվի երկիրը՝
հայտնվելով ոչ բանիմաց մարդ-
կանց ձեռքում:

Նամակագիրը կարծիք է հայս-
նում, թե իենց այս մասին դեմ
է խոսի մամուլը՝ մարդկանց գի-
տակցությանը հասցնելու համար:
Չեզո՞ւրություն դահլյանելու
դեմքում վասնգը շատ մեծ է:
Մեկ այլ նամակագիր՝ Տիգրան
Սուրայյանն ԱՄՆ-ից «Ազգին»
գրում է, որ մշահոգված է Հա-
յաստանի խաղաֆական զարգա-
ցումներից: Պրեն Սուրայյանը գտ-
նում է, որ Հայաստանը կանգնած
է վասնգի առաջ, որը գալիս է
ընդունակությանը լինելու:

Ըստիլուսակիր լիդերներից:
Բոչարյանի կառավարության
ժամանակ, ըստ նամակագրի, մեր
երկիրն ունեցավ հաստատուն սն-
տսական եւ բաղախական ձեռփ-
րերումներ, միջազգային մակար-
դակի բարձրացվեց Տեղասպա-
նության իսկոր:

Տուրքան հարցը:
Տիգրան Սուրառյանը նույն է,
որ ժամանակին ընտել է Կարեն
Դեմիրճյանին, բայց զարմանի է
իսպանությունը:

հայենում, թէ չճանաչելով որ-
դուն, ինչորս կարեի է լիու
ընտել հենվելով հոր արժանի-
ների վրա:

Վահե Պողոսյանն էլ, իր հակիրծ էլեկտրոնային նամակում հայտնում է, որ ցանկանում է ընտրված տեսնել Ռոբերտ Քոչարյանին: Պրես Պողոսյանն ավելացնում է, որ Քոչարյանին դեմ հանդիս եկողները չեն համակերպվում նրա օգտին տրված այդիան ծայների իրողության

Իր էլեկտրոնային փոստի հասցեին (bklik 2002-Yahoo) նման վոր նամակ է «Ազգին» ուղարկել Միեր Վարդանյանը:

«Ես երկիրը, միեւնույն է, ոտիկ
կանգնի, ինչ էլ տղագրեմ, ինչ-
ուս էլ փորձեմ հաջոյանալ ձեր
ժերին, դիմի հավանաք, որ սո-
վետի ժամանակներն անցել են»,
գրում է Միերը: Վերջում էլ ավե-
լացնում. «Հողը գլխներիդ թրբե-
լինի», լնտելով, թե ո՞ւ ան հա-
ցեագրված իր խոսները:

Ներկայացված նամակներն
«Ազգի» լեկտրոնային հասցեով
ստացվածների մի փոքր մասն էին
միայն:

ԱԱՀԱՊՆ ՓԻԼԻՊՈՍՅԱ
իրավագիւռորյան թեկնածու
ՀՈՎՐԴ Հանրապետական
վարչության անդամ

